

under Armen — parat til at gaa tilbords og som Dagens Dronning indtage Hæderspladsen ved sin Faders Side. Eybert var ganske rigtig kommen nu. Og i den anden Ende af Stuen stod Per — i tilsyneladende rolig Samtale med Ivan.

Der skød en rasende Forbitrelse op i Jakobe, da hun fik Øje paa ham. Men saa kom hun til at tænke paa, at han muligvis var bleven her for ikke at vække Mistanke og give Anledning til Sladder ved en pludselig Forsvinden, og hvor pinligt det end var hende at skulle være sammen med ham, maatte hun i sit stille Sind yde ham sin Anerkendelse for en saadan Omtanke.

Da man satte sig tilbords, sørgede hun dog for, at de kom til at sidde saa langt fra hinanden som muligt, og i det hele gjorde hun sig Umage for at lade, som om han ikke var tilstede. Men hun kunde ikke lade være med at lægge Mærke til, at han imod Sædvane næsten ikke rørte Karaflerne. Paa en besynderlig tilskuestillende Maade fyldte han Gang efter Gang sit Glas med Vand, som han akkurat farvede med nogle Draaber Vin. Det var tilsidst ikke til at tage fejl af, at han gjorde det i en bestemt Hensigt, at han havde planlagt et eller andet Overgreb og paa Forhaand vilde sikre sig mod at kunne mistænkes for at handle under Paa-virkning af stærke Drikke.

En vild Angst greb hende med eet ... Hvad havde det gale Menneske i Sinde?

Middagen gik dog tilende, uden at der skete noget, og Selskabet spredte sig i Haven, de unge Piger med Cigaretter, Herrerne med nogle store, mørke Cigarer med et Bismarckportræt paa Beltet. Fru Salomon, Eybert, Aron Israel og hans to Søstre havde sat sig ind i et lukket Bjælkelysthus, hvor